

optræde fjendtligt og til Bevægelser gaaende ud paa at optræde fjendtligt, og det kan fremkalde hos den krigsførende Magt Troen paa, at man har i den neutrale Stat en Magt, som vel udgiver sig for at være venskabelig, men hvis Befolkning i Virkeligheden er besjælet af en fjendtlig Stemning og af Fjendeønsker. Det, mener jeg, er et afgørende retligt Synspunkt, som kan lægges til Grund, naar man behøver det, for en Retsbestemmelse og Strafbarhedsbestemmelse. Jeg beklager, at Regeringen har anset det for nødvendigt at have en saadan Bestemmelse. Folk i Almindelighed, Folk udenfor Regeringen kan jo vanskeligt have en Dom om, hvorvidt der i Pressens Holdning i det hele er tilstrækkelig Grund til at have saadanne ekstraordinære Bestemmelser. Har der virkelig i vor Presse været saadanne hadefulde og lidenskabelige Forsøg paa at oparbejde en fjendtlig Stemning, og hvad deraf videre kan følge, hos Befolkningen lige overfor krigsførende Magter, har der virkelig været det? eller har vor Presse ikke i det hele været meget taktfuld? Det kan vi jo vanskeligt have nogen nærmere Viden om. Det er rigtigt, forekommer det mig, hvad den ærede Ordfører ogsaa har udtalt, at det er beklageligt, at Regeringen anser det for ønskeligt, men naar Regeringen mener, det er nødvendigt, mener jeg som hele Udvalget, at det ogsaa er nødvendigt at give Regeringen en Magtbeføjelse til at anklage for saadanne Udtalelser, som overskrider Grænsen ud fra det Synspunkt: man maa ikke oparbejde fjendtlige Stemninger i Landet eller søge at oparbejde saadanne Stemninger, der kan sætte vort venskabelige Forhold til de krigsførende Magter i virkelig Fare. Dette finder jeg nu i det hele rigtigt udtrykt i Udvalgets Forslag. Derfor har man fra vor Gruppes Side ogsaa i det væsentlige sluttet sig til det Udtryk, „søger at ophidse Befolkningen mod en krigsførende Nation“. Naar vi der har ønsket Tilføjelsen „til Had“, er det netop og egentlig alene af den Grund, at vi paa denne Maade vilde direkte fæste Opmærksomheden paa det, som giver den juridiske Berettigelse til en saadan Straffebestemmelse, altsaa netop det at ophidse til Had, det er: til Fjendskab. Altsaa: I maa ikke oparbejde en Stemning, som er i direkte Strid med det, der skal vedligeholdes, den

venskabelige Stilling til de krigsførende Magter. Det er denne direkte Paapegen af, hvad Ophidselsen ikke maa gaa ud paa, som vi har anset for ønskelig, og det er derfor, vi har stillet det som principalt Ændringsforslag at indføre Ordene „til Had“ for at forebygge, at Udtrykket „ophidse mod“ kunde faa et videre Omfang, end det ledende Synspunkt tilsiger. Selv om Tilføjelsen maaske ikke er nødvendig — og i Betænkningen udtales det fra Flertallets Side, at man anser den for overflødig —, har vi ønsket for en Sikkerheds Skyld og som en Vejledning for den, der vil rette sig efter Loven, og for dem, der skal anvende Loven enten som Anklagemyndighed eller som Domstol, udtrykkelig at pege paa det ledende Synspunkt: I maa ikke søge at oparbejde Fjendskab mod en krigsførende Magt eller Had, hvad der er det samme. Det er, som sagt, muligt, at Tilføjelsen er overflødig, og at det, den tilsiger, ligger i det blotte Udtryk „ophidse mod en krigsførende Nation“. Jeg tror selv, at det ikke er strengt nødvendigt, men det vilde ikke skade, at der gaves denne Tilføjelse, hvorved Synspunktet fremhævedes direkte og skarpt. Jeg indser ikke, at det kan gøre det vanskeligere for Domstolene at afgøre, om et bestemt Tilfælde falder indenfor Rammen eller ej, thi et Skøn bliver det altid, om en Ytring søger at ophidse Befolkningen mod en krigsførende Nation, men Skønnet kan blive lettere eller sværere, og jeg antager, at Skønnet vil blive lettere for Domstolene, naar det hedder: Ophidselse til Had mod en krigsførende Nation. Men, som sagt, det har væsentlig været for i Pressens Interesse at udelukke Muligheden af, at der gives disse Krav et videre Omfang end det, der ud fra det ledende Synspunkt bør fastholdes, at vi har stillet dette Forslag som det principale Forslag, hvilket jeg altsaa hermed skal anbefale. Til det andet Forslag slutter vi os subsidiært.

Harald Jensen: Som man vil se, staar jeg opført som Medforslagsstiller til det Ændringsforslag, der er fremsat af Flertallet, og da den høje Regering er gaaet med til det, er jeg ganske enig med Flertallet i at anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse. Men jeg nødes til for mit